

Õpetaja Tiit Salumäe jutlus ordinatsiooni jumalateenistusel Tallinna Piiskoplikus Toom-Niguliste katedraalis 05. oktoobril 1975

Mida me oleme kuulnud ja mida me teame ja mida meie vanemad on meile jutustanud, seda me ei taha salata nende laste eest; me jutustame tulevasele põlvele Issanda kiituseväärt tegudest, tema vägevusest ja tema imedest, mis ta on teinud. Ta asetaski tunnistuse Jaakobisse ja seadis Iisraelisse Seaduse, mida ta käskis meie esivanemail teatada oma lastele, et tulevane põlv seda tunneks, lapsed, kes sünnivad, et nemadki tõuseksid seda jutustama oma lastele, ja et nad paneksid oma lootuse Jumala pealeega unustaks Jumala tegusid, vaid peaksid tema käske ega oleks nagu nende esivanemad, kangekaelne ja tõrges sugu, sugu, kelle süda ei olnud kindel ja kelle vaim ei olnud ustav Jumalale.

Tekst: Ps. 78: 3-8

Salmid laulust, mida kuulsime, pärinevad ajast enne Kristust: tõenäoliselt kolm tuhat aastat või rohkem tagasi. Need on kirja pandud inimese poolt, kes on elanud Jumala igaviku tunnetatud ajas. Samas ajas, kus meiegi, ja need aastatuhanded, mis meid kronoloogiliselt lahutavad, ei ole siiski sisuliseks lahutajaks. Meid ühendab selle laulikuga üks, keda tema tundis ja keda meie tunneme ja see üks kaotab ajalise barjääri meie vahelt. Selleks on Jumal, meie Õnnistegija Jeesuse Kristuse Isa. Ajaline vahe kaob, sest me mõtleme ühte meele ja meie elul on üks siht.

Auväärne Kristuse Kirik, sa võid teada seda: iga üksik, kes sa kuulud sellesse aegu ja ajastuid, rahvaid ja rasse, mehi ja naisi, noori ja vanu ühendavasse Pühasse Ihusse, sa võid teada seda, et meile on alus pandud ajastute alguses ja me oleme kantud töötusest, et ükski võim ei suuda Kirikut kaotada. Me kuulume kõige vanemasse maisesse ühendusse, mis Kristuse ohvrisurma ja lepituse järel on elanud juba ligi kaks tuhat aastat. Meie käes on igavene, Jumalalt ilmutatud traditsioon. See on nii-öelda objektiivne suurus, mis on meie kätte antud tingimusel, et seda väärikalt edasi kannaksime.

Armas kirikuline, kas sina mõistad, millise vastutuse sa oled endale võtnud või õieti – milline vastutus sul on? Sinu vanemad – kellest võib-olla osa on mullas – sinu esivanemad on andnud sulle edasi katkematu traditsiooni. Sa oled kindlasti kuulnud, et igal korral, kui peetakse olümpiamänge, süüdatakse tuli Olümpose mäel ja viiakse see läbi riikide sellesse paika, kus mängud toimuvad. Kui aga tuli teel kustub, siis tuleb minna seda uuesti tooma. Ka meie käes on selline tuli, ka meie peame hirmu ja värinaga seda tuld kandma, et see meie käes ei kustuks. Kirik kannab endas Jeesuse vahetat pühitsust. Sa võid küsida: mis tagab selle ja kuidas on see võimalik? Alkogodus sai pühitsuse Issandalt, kes ütles: Võtke Püha Vaimu. Ja seda pühitsust on käte peale panemise teel edasi antud ajast-aega. See traditsioon on mõnelgi korral ähvardanud katkeda, aga Jumala abiga on seda siiski edasi kantud ja ta on katkematu joonena meie käes. Ka täna oleme seda jälle näinud, kuidas meie kõrgeauline peapiiskop oma meelevalja ja apostliku suhtsessiooni on nähtavalt meie ette

asetanud, kui ta on selle ürgse apostelliku pühitsuse edasi andnud. Kas sa mõistad, millise suure Jumala ime tunnistajaks sa oled olnud, millist suurt jumalikku saladust sa oled oma lihalike silmadega näinud? Meie ei mõista seda, mida Jumal on teinud, aga me oleme seda Pühast Kirjast lugenud. Issand on lubanud meie vanematel meile jutustada Jumala kiiduväärsetest tegudest ja tema imedest. Mis on need Jumala kiiduväärsed teod meie jaoks? Armas kogudus, Jumala kiiduväärne tegu on see, et meil on armastav Isa taevas ja et me kõik siin oleme tema lapsed, kes tohime üksteist armastada ja usaldada. Me ei tarvitse tunda hirmu oma ligimese ees, sest Kristus on surnud kogu maailma pattude eest ja kõik loodu lunastanud. Kas sa mõistad, millist armastuse sõnumit sa oled kutsutud edasi kandma ja millist selguse sõnumit põlvkonnalt põlvkonnale edasi ulatama? Sa seisad ühe lülina selles miljard kolmkümmed kaks miljonit hõlmavas kristlaste peres. Kristlaste ülisuur arv ja osa maailma rahvastikuga võrreldes ei tohi aga ära võtta sinu vastutust. Ka see, kui sina enda kõrval ei näe mitte tuhandeid, kes on Issanda valitud ja kui sa teinekord pead üksinda seisma keset pimedust, ei tohi sind täita hirmuga. Kui sa mõtled vahipostile piiril, siis ka seal ei näe üks vahisõdur teist, aga ta teab, et teine seisab oma kohal, ja ta on julge. Nii ka sina, kes sa vahel arvad, et vähe on jäänud neid, kes seisavad müüril, jäta muretsemine Jumala hooleks; sinu ülesandeks on kaitsta oma lõiku. Ja sinu ülesandeks on anda edasi püha kuulutust armastusest. Jumal on meie kätte andnud ülesande peegeldada tema armastust, et seda tunneks tulevane põlv, lapsed, kes sünnivad, et nemadki tõuseksid seda jutustama oma lastele. Vaata, millise ülesande on Issand meile andnud. Aga kui levinud on arusaam, et laps ei mõista, mida tehakse kirikus ja teda ei saa kaasa võtta jumalateenistusele; et laps ei mõista sõnumit Jeesusest. Armas kogudus! Laps mõistab seda paremini, kui sina seda tihti mõistad. Jumala sõna ei luba sul alahinnata lapsi. Kas sa oled ka kuulanud, millise töötuse sa oled last ristides andnud – sa oled töötanud teda kristlikult kasvatada. Meie riigi põhiseadus ja ÜRO inimõiguste deklaratsioon annavad selleks täieliku õiguse. Milliseid vabandusi on sul tuua Jumala ees, et sa ei ole täie häälega ja kõigist soodsatest võimalustest hoolimata seda teinud? Kas ei ole tõesti tihti nõnda, nagu lugesime tekstist, et olid esivanemad, kangekaelne ja tõrges sugu, sugu, kelle süda ei olnud kindel ja kelle vaim ei olnud ustav Jumalale. Kas ei ole see vahest nõnda ka meie vanematega ja meie noorematega. Kui tihti vanemad imestavad, miks tema laps ei tule leeri, kui nad ometi ise ei ole varem edasi andnud sõna Jeesusest. Tänapäev annab meile ülesande juba lastele, kes sünnivad, see tähendab imikutele, anda edasi sõna armastusest.

Armas ordinatsioonipäeva kogudus! Täna on suur rõõmupäev. Jumal on tõeks teinud oma sõna meie silmade ees. Ta on ilmutanud jällegi, nii nagu tuhandeid kordi varem ja nii nagu võib-olla tuhandeid kordi hiljem, et sõnum saab edasi antud. Käesolev aasta on eriline aasta. Varsti astub Keenias Nairobis kokku Kirikute Maailmaliidu täiskogu viies üldkoosolek, millest ka meie kirik, kui Jumal lubab, saab osa võtma. Selle koosoleku teemaks on: Jeesus Kristus vabastab ja ühendab. Suurem osa kristlasi on selle aasta nimetanud pühaks aastaks ja pöörduvad Rooma apostlite

pühadele haudadele, et ülistada sellega Jumalat. Käesoleval aastal tohime tõsta käed tänus taeva poole, et Jumal on kinkinud 30 aastat rahupõlve suuremale osale maailmast. See aasta on suur tänu ja kiituse aasta. On rõõm ja au astuda sellel aastal – Issanda aastal 1975 – tema püha riigi teenistusse. See on suur vastutus, aga sellel lasub ka suur Jumala töö. Ka meie, Jumala riigi töötajad, seisame nagu vahimehed üksteisest kaugel. Aga me tohime teada, et teatava maa taga seisab keegi teine, et me oleme ümbritsetud kaasvõitlejatest, kellel on ülesanne ja vastutus kanda edasi püha tunnistust Issanda kiidetavatest tegudest. Aga ka sinul, kogudus, on ülesanne seista ustavalt oma tööloigis, oma perekonnas, oma töökohas, oma koolis ja oma lasteaias, sest töötajalt ei nõuta muud kui ustavust. Sinult ei nõuta midagi ületamatut, sul tuleb edasi anda see sõna, mille oled oma vanematelt saanud, kui nad on sulle Jeesusest tunnistanud, seda edasi anda. Aga kui sinu vanemad ei ole seda edasi andnud, siis oled sa täna seda kuulnud ja lähed siit tagasi seda kuulutama. Meie aega nimetatakse informatsiooniuputuse ajastuks. See tähendab seda, et me ei oska enam orienteeruda oma teadmistes. See ei tulene millestki muust kui üksnes sellest, et meil puudub tõeline informatsioon, sõnum Lunastajast, mille kandjaks meid on siia maailma asetatud.

Aidaku meid Jumal, et ikka ustavamalt võiksime oma kohust ja ülesannet Issanda ja inimeste ees täita!

Aamen+++